

Dosarul nr. 2ra-1722/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) V. Puică
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, V. Buhanaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Mihail Cucu în numele și interesele Tatianei Popa și lui Anatolie Popa,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Borta împotriva Tatianei Popa și lui Anatolie Popa, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, Serviciul cadastral teritorial Chișinău, Banca Comercială „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, cu privire la delimitarea cotelor-părți ideale din bunurile imobile proprietate comună și obligarea efectuării modificărilor în registrul public,

împotriva deciziei din 2 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 3 mai 2019, avocatul Rodion Tocan a depus cerere de chemare în judecată, în numele și interesele Mariane Borta, împotriva Tatianei Popa și lui Anatolie Popa, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, Serviciul cadastral teritorial Chișinău, prin care a solicitat delimitarea cotelor-părți ideale pentru coproprietarii Tatiana Popa și Anatolie Popa din bunurile imobile: terenul cu suprafața de 0,045 ha, destinația pentru construcție, nr. cadastral xxxxx și terenul cu suprafața de 0,0392 ha, modul de folosință grădină, nr. cadastral xxxxx, ambele situate în mun. Chișinău, str. Arborilor, a câte ½ cotă-parte fiecare și obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a efectua modificările de rigoare în Registrul bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2011 s-a dispus încasarea de la Tatiana Popa în beneficiul Mariane Borta a sumei de 3 000 euro cu titlu de despăgubiri materiale și 500 lei cu titlu de despăgubiri morale.

În vederea asigurării executării documentului executoriu, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a aplicat mai multe măsuri de asigurare a executării, în rezultatul cărora s-a stabilit că debitorul Tatiana Popa dispune de

cotă-parte nedeterminată din terenurile indicate supra și construcția amplasată pe acestea, compusă din două nivele, cu destinația casă de locuit, care nu figurează înregistrată în Registrul de stat al bunurilor imobile.

Debitorul Tatiana Popa a recepționat încheierea executorului judecătoresc de intentare a procedurii de executare, în care s-a menționat expres despre termenul de executare de 15 zile, însă nu a stins integral suma datorată.

La 21 august 2017, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a comunicat despre măsurile întreprinse în vederea executării documentului executoriu, cât și despre faptul că urmărirea silită a cotei-părți ce aparține debitorului din bunurile imobile menționate nu este posibilă deoarece nu este stabilită.

Conform informației IP „Agenția Servicii Publice”, Tatiana Popa și Anatolie Popa sunt în căsătorie din anul 1983. Potrivit extraselor cadastrale, dreptul de proprietate al coproprietarilor a fost înregistrat la 15 martie 2002 și 29 mai 2003, adică în timpul căsătoriei.

Determinarea cotelor-părți din bunurile imobile, ce aparțin cu drept de proprietate comună în devălmășie ambilor soți, a căror cotă-parte este nedeterminată, este necesară în vederea asigurării posibilității urmăririi cotei-părți ce-i revine debitorului.

Prin încheierea din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în calitate de intervenient accesoriu în proces s-a atras BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a recunoscut dreptul de proprietate, a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,045 ha, destinația pentru construcție, nr. cadastral xxxxx și din terenul cu suprafața de 0,0392 ha, destinație grădină, nr. cadastral xxxxx, ambele situate în mun. Chișinău, str. Arborilor, pentru Tatiana Popa și Anatolie Popa.

S-a respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind obligarea efectuării modificărilor în registrul public.

La 31 martie 2020, Tatiana Popa și Anatolie Popa, fiind reprezentați de avocatul Mihail Cucu, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a ei și transmiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia din 2 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Tatiana Popa și Anatolie Popa, prin intermediul avocatului Mihail Cucu și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivare, Colegiul instanței de apel reținut că potrivit art. 95 alin. (1) din Codul de executare, urmărirea unei cote-părți din bunurile proprietate comună pe cote-părți și în devălmășie, inclusiv a celor indivizibile, se efectuează conform regulilor stabilite în Codul civil.

Conform art. 353 alin. (1) din Codul civil, creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părți sau pot cere instanței de judecată împărțirea bunului, caz în care urmărirea se face asupra părții din bun sau, după caz, asupra sumei de bani convenite debitorului.

În conformitate cu art. 24 alin (1) din Codul familiei, fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din

proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului.

Potrivit art. 26 alin (1) din Codul familiei, la împărțirea proprietății în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din aceasta, părțile soților sunt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 371 alin. (1), (2) din Cod civil, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sânt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară, iar potrivit art. 373 alin. (1) al aceluiași cod, în cazul împărțirii bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, părțile lor se consideră egale.

Astfel, cu referire la prevederile normelor de drept citate, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat concluzia primei instanțe ca fiind una corectă.

Instanța de apel a menționat că argumente sau dovezi noi care au importanță pentru soluționarea cauzei, care nu au fost elucidate și constatate în prima instanță, nu au fost indicate și prezentate la stadia apelului.

La 30 octombrie 2020, avocatul Mihail Cucu, acționând în numele și interesele Tatiane Popa și lui Anatolie Popa, a declarat recurs împotriva deciziei din 2 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și hotărârea, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că decizia contestată este ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi casată în temeiul art. 432 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, reprezentantul recurenților a invocat că cauza a fost examinată în prima instanță în lipsa lor. Despre existența litigiului și hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Tatiana Popa și Anatolie Popa au aflat fiind informați prin telefon de executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, care le-a comunicat despre existența documentului executoriu.

Cauza dată a fost examinată în prima instanță în două ședințe de judecată. Deși Tatiana Popa și Anatolie Popa au fost citați de instanța de judecată pentru ședința din 18 noiembrie 2019 prin intermediul oficiului poștal, citația și cererea de chemare în judecată nu au primit.

La fel, consideră că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată avocatului Mihail Cucu, reprezentantul recurenților Tatiana Popa și Anatolie Popa, prin intermediul poștei electronice, la 10 septembrie 2020, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 30 octombrie 2020, în termenul prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 13 noiembrie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referințe, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza

Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Mihail Cucu în numele și interesele Tatiane Popa și lui Anatolie Popa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Mihail Cucu în numele și interesele Tatiane Popa și lui Anatolie Popa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru